

En anførers op- og nedture

Af Ulla Lindbæk Strøm

► Bogen er en gevinst, hvis kritikken når til DBU-toppen

HORSENS - Tre pokaltitler og 19 medaljer i nationale turneringer i Danmark, England, Sverige og Norge - heraf fire af guld - deltagelse i syv slutrunder med kvindelandsholdet.

Danmarks mest erfarne fodboldlandsholdsspiller Katrine Pedersens meritter taler for sig selv.

Nu kan Katrine også skrive forfatter på sit cv, da hun i sidste uge i samarbejde med Erik Juul og Anne Dot Eggers udgav bogen „Katrine - fodboldlandsholdets anfører“ på forlaget People's Press.

Fra Stensballe

Bogen skildrer levende Katrines karriere gennem afgørende øjeblikke på fodboldbanen fra ungdomstiden i Stensballe IK til det se-

Venninde anmelder „Katrine“

► **Horsens Folkeblad** har bedt Ulla Lindbæk Strøm (tidl. Knudsen) om at anmelde den nye bog „Katrine“.

► **Ulla Knudsen** var barndomsveninde med forfatteren Anne Dot Eggers Nielsen og tidligere holdkammerat med Katrine Pedersen. Ulla Lindbæk Strøm er gift med Henrik, mor til Sander på knap 1 ½ år og bonusmor til Anders på ni år. Bor i Ans By nord for Silkeborg.

► **Job:** Lærer på Silkeborg Gymnasium og ansat af DBU som talenttræner for Team Viborgs ungdomslandsholdspillere.

► **Fodboldkarriere:** Dagnæs IF, FC Horsens, Vejle Boldklub (1994-1996), HEI (1997-2002) og Skovbakken (2002-03) og et års fodbold på Hartford University i USA.

► **Landskampe:** 14 A-landskampe og 25 U-landskampe.

▲ Anne Dot Eggers (tv) og Katrine Pedersen præsenterer den nye bog om Katrine Pedersen i morgen kl. 18 i Stensballehallen.

neste mesterskab i Norge med den nuværende klub, Stabæk - de øjeblikke, som Katrine lever og ånder for, og som gør, at hun har valgt fodbolden som sin levevej.

Når jeg tænker tilbage på tiden som holdkammerat med Katrine, tænker jeg først og fremmest på alle vore ture med jysk U-16 hold. Hver onsdag eftermiddag - sådan huskes det i hvert fald i dag - fyldte vore forældre på skift bilen, så Gitte Krogh, Katrine, Anne Dot og jeg kunne komme til samling i Vildbjerg, hvor der enten var indbyrdes kamp eller kamp mod drenge på programmet.

Som Katrine beskriver det i bogen, skabte vi her et helt unikt sammenhold - som vi tog med os videre i landsholdregi mange år efter.

Et sammenhold, der kort tid efter mandede ud i, at vi som det første pigeungdomslandshold kunne kalde os vindere af „Nordic Cup“ på vores hjemmebane i Vildbjerg - en oplevelse, Anne ofte har omtalt som sin største fodboldoplevelse trods senere deltagelse ved såvel EM, VM som OL.

Lokalopgør

Inden de fælles oplevelser på udvalgte hold og i HEI har Anne og jeg kæmpet mange indbyrdes opgør med Gitte og Katrine i ærkefjendeopgørene mellem FC Horsens og Stensballe IK.

Katrine er vokset op i Stensballe - et inderside-spark fra Gitte på Hovmarksvej, hvor der altid var gang i en bold.

Sammen med Gitte legede Katrine sig til sine fodboldfærdigheder.

Gitte og Katrine var uadskillelige, og da jeg kom til afsnittet i bogen, hvor Gitte i omklædningsrummet fortæller, at hun stopper i HEI, fik jeg tårer i øjnene.

Jeg kan sagtens genkalde mig øjeblikket i omklædningsrummet.

Der var en trykkes stemning trods fejringen af vore guldmedaljer. Vi vidste alle, at det var svært for Gitte og Katrine, og samtidig var der en frustration over, at vi havde mistet vort stærkeste angrebs-es.

Blank

Selv er jeg vokset op en kilometer fra Anne i området omkring Sundvej. Til forskel fra Katrine kunne Anne godt sidde stille, især hvis der var Tipslørdag i fjernsynet.

Så kunne Anne sidde en hel kamp og følge de engelske stjerner. Hun kunne navnene på samtlige spillere, og jeg selv var helt blank.

Anne sugede alt, der handlede om fodbold, til sig.

Anne har altid godt kunnet lide at fordybe sig. Det være sig i fodboldspillet, den fysiske træning, men også samfundsforhold og at skrive. På et tidspunkt i HEI-tiden var der godt gang i pennen. Der blev skrevet digte.

Da Anne en dag melder ud, at hun søger ind på Journalisthøjskolen i Århus, er jeg ikke i tvivl om, at hun efter en lang fodboldkarriere har fundet sin rette hylde.

▲ Ulla Knudsen, Anne Nielsen og Katrine Pedersen på et foto fra deres fælles landsholdstid.

At hun allerede efter et års studie tager orlov for at skrive en bog er modigt.

Resultatet er blevet en velskrevet bog med grundig research og et mere nuanceret billede af mange episoder fra Katrines tid på landsholdet.

Forskel

Anne og Katrine har opfattet flere af situationerne, hvor der er kriselignende situationer i landsholdstruppen, vidt forskelligt.

Ud over oplevelserne på fodboldbanen beskrives livet som professionel kvindelid fodboldspiller uden for banen samt ventetiden mellem kampene ved slutrunder og turneringer, hvor tidsfordriv af forskellig karakter finder sted.

Ny leg

Til en turnering i Tyskland er opfundet en ny leg - ny, fordi vi ikke tidligere har underholdt os med denne akti-

vitet på de mange træningsophold. Jeg kan huske, at legen fik en mere brat afslutning end beskrevet i bogen. En af disciplinerne som taberen i den, som flaskehalsen peger på, blev udsat for, var kravlende hurtigløb på hotelgængenes gulvtæpper - umiddelbart lyder det som ganske harmløst underholdning, måske noget barnligt for spillere på et u-20 landshold.

Det resulterer i brandmærker på flere spilleres knæ og fødder. I første omgang kan det holdes skjult for trænerstaben, men en tur i hotellets pool gør, at mange spillere får betændelse i sårene, og lægestaben må sendes på apoteket, da forsyningerne hjemmefra ikke dækker behovet. Jeg erindrer ikke, at vi senere legede den som flaskehalsen peger på.

I forbindelse med en af vore rejser med landsholdet var vi mellemlandet i Ka-

strup og ville bare hjem til Århus. Vort fly var imidlertid overbooket, og flere af os fik tilbudt 100 dollars for at tage en afgang senere mod Tirstrup.

Vores landstræner Poul Højmoser synes, at det var let tjente penge for nogle af os studerende. Det var dengang, dollarkursen var høj.

Katrine og jeg blev enige om at vente et par timer ekstra i Københavns Lufthavn for dagen efter at kunne hæve en rejsecheck på ca. 1100 kr.

Som tiden gik, grinede vi en hel del, da det viste sig, at de andres fly var forsinket, og vi fik vores rejsecheck for at lande 15 minutter senere i Jylland - en meget høj timeløn for et par unge kvindefodboldspillere, der havde håneretten den næste dag til træning.

En lang epoke

Med Katrines deltagelse på ungdomslandsholdene og unikke 170 A-landskampe dækker Katrines bog en lang epoke i kvindefodboldens historie.

Det er tilmed den første bog om dansk kvindefodbold. Bogen er interessant for os, der har oplevet perioden eller dele af perioden, som fodboldspiller eller leder, og forhåbentligt for de mange fodboldpiger - unge som „gamle“, der gerne vil vide mere om kvindefodbold.

Flot arbejde - Katrine, Anne og Erik, der har skrevet en længe ventet bog om kvindefodbold.

Jeg håber, at der bliver taget godt imod bogen, og især at de helt unge fodboldpiger får fingrene i den og lader sig inspirere af Katrines oplevelser.

Spørgsmålet er nu, om Anne er blevet bidt af at skrive bøger om kvindefodbold.

Personligt så jeg gerne en lignende bog, der kunne berette historierne om kvindefodboldens mangeårige flagskib, kvindefodboldklubben Fortuna Hjørring, eller kvindefodboldspillernes indmarch i herreklubben Brøndbyernes IF.

Kritik

Skulle bogens kritik af DBU's prioriteringer nå DBU's top, og der bliver lavet væsentlige forbedringer af de bedste kvindelandsholdsspilleres arbejdsbetingelser - ja, så har bogen været en dobbeltgevinst for dansk kvindefodbold. Man kunne jo håbe, at Katrine en dag får en jobfunktion, så hun kan videregive sine erfaringer til fordel for dansk kvindefodbolds udvikling, når hun en dag holder som landsholdsanfører.